

Dr. Regina Möckli DSÖ'nün çocuklara, doktorlara ve topluma ihaneti hakkında

Psikiyatrist Dr. Regina Möckli, DSÖ sempozyumunda çocukların, doktorların ve toplumun artık insanlığa hizmet etmeyen bir sistem tarafından nasıl manipüle edildiği konusunda açık sözlü bir şekilde konuştu. Sunumu, suiistimalleri ortaya koyuyor ve DSÖ'nün itici güç olarak oynadığı merkezi rolü sorguluyor. Aynı zamanda, sağlığın geleceğinin büyük sistemlerin elinde değil, sorumluluk almaya ve değişim talep etmeye cesaretimizde yattığına dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

"1 Mart 2025 tarihinde, 40 yılı aşkın pratik deneyime sahip bir psikiyatrist olan Dr. Regina Möckli, İsviçre'nin Winterthur kentinde düzenlenen DSÖ sempozyumunda modern psikiyatrinin ve küresel sağlık sisteminin derin başarısızlıklarını acımasızca ifşa etti. Sunumu sadece sistem içindeki suiistimalleri ortaya koymakla kalmadı, aynı zamanda tehlikeli bir gelişmenin arkasındaki itici güç olarak Dünya Sağlık Örgütü'nün DSÖ merkezi rolünü de sorguladı. Wissensgeist.TV'den Nicole Hammer, çocukların, doktorların ve bir bütün olarak toplumun, insanlara hizmet etmeyi çoktan bırakmış bir sistem tarafından nasıl manipüle edildiği konusunda net ifadelerle konuştu."

Sunumunun ikinci bölümünde Dr. Regina Möckli, diğer hususların yanı sıra, küresel sağlığın sözde koruyucusu olarak DSÖ'nün rolünü sorgulamaktadır. Bu bağlamda, DSÖ'nün düzenli aralıklarla yeniden yayınladığı ICD, yani Uluslararası Hastalık Sınıflandırması [Uluslararası İstatistiksel Hastalık Sınıflandırması ve İlgili Sağlık Sorunları - tıbbi teşhisler için dünya çapında tanınan en önemli sınıflandırma sistemi] konusuna da değiniyor. Ancak onlara göre bunlar artık tıbbi gelişmelere bir adaptasyon değil, manipülatif bir oyun. Wissensgeist.tv bu durumu şöyle özetliyor: "Hastalıklar teşhis ediliyor - ancak bu hastalıklardan etkilenenleri gerçekten iyileştirmek için değil. Amaç daha ziyade bu kişileri tedaviden ziyade bakıma odaklanan bir sisteme entegre etmektir."

Dr. Möckli'nin DSÖ yönelik bu eleştirisi, büyük bir bütünün sadece bir parçasıdır. Bu nedenle, daha kapsamlı bir resim için "DSÖ bir suç örgütü mü?" ve "DSÖ 194 ülkede sinsi darbe planlıyor" programlarını da izlemeniz şiddetle tavsiye edilir.
[www.kla.tv/38947] [www.kla.tv/28751]

Kurum ve yapıları eleştirdikten sonra Dr. Regina Möckli, konuşmasını bireyin ve topluluğun gücüne yapılan bir çağrı ile sonlandırıyor. Dr. Möckli, özellikle zor zamanlarda cesaretini kaybetmemenin çok önemli olduğunu vurguladı: Çocuklar, ne yaşarlarsa yaşasınlar bizim desteğimize ihtiyaç duyarlar. Kişisel olarak saldırıya uğrasak veya sosyal olarak dışlansak bile, onları yüzüstü bırakmamalıyız. Konuşma, sağlığın geleceğinin büyük sistemlerin elinde değil, sorumluluk almaya ve değişimi talep etmeye cesaretimizde yattığına dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Nicole Hammer'ın izniyle, Wissensgeist.TV.

Film kurgusu: Paul Fehr.

Dostane işbirliğiniz için teşekkür ederiz.

Dr. med. Regina Möckli:

Kendimi hızlıca tanıtabilirim. Ben 40 yıldır psikiyatrist ve doktorum. 1992 yılında, ergenlikte asosyalite ve ergenlerin farklılaştırılmış değerlendirilmesi üzerine bir Ulusal Fon çalışmasında uzmanlaştım.

Çocuklar ve çocuk gelişimi en büyük sosyal varlığımızdır. (Şimdi yazılı Almanca'ya geçiyorum.)

En büyük iyilik çocuk ve onun olumlu gelişimidir. Bu salonda kendi çocuğu için endişelenen kim var? Kim? Herkesin içinde bir çocuk vardır. Buradaki her çocuk için duyulan endişe haklıdır. Bu sunumu hazırlarken bunu gördüm. DSÖ - kötü haber şu ki, bu aşılama ile başlamadı. Bu aslında tıp alanında yürütülen araştırmalarda sorunsuz bir şekilde devam etti ve DSÖ klinik tablolar için ve 1948'den itibaren psikiyatrik tanımlar için ICD kodlarını yayınladı. Bu, hastalanan gazilerle oldukça masum bir şekilde başladı ve akıl hastaları, küçükler, yetimler, yarı yetimler, yetişkinler üzerinde her zaman görünmez bir şekilde araştırma yapılabileceği, yardım olarak satılabileceği gerçeğine yol açtı. Aslında yatarak veya ayakta tedavi gören tüm psikiyatrik hastalar üzerinde. Çünkü - içimizde ne oluyor? Doktorlarımıza karşı çıkıp, "Affedersiniz, bunu anlamıyorum" diyecek kadar cesur muyuz. Anlamakta zorlanıyorum. Lütfen bana açıklayın ve yeniden açıklayın. Ve bunu kendim anlayana kadar, herhangi bir şey bana nasıl yardımcı olabilir? Bunu kendi bilincimde anlamadığım sürece hiçbir şey bana yardımcı olamaz. Çocuklara geri dönelim. Bu hastalık sınıflandırmalarında yaşanan trajik şey, aslında öğretim, araştırma ve uygulamanın ayrılmasına eşlik etmesine neden olmuştur. Psikiyatride "parçalanma" deriz, her şey dağınık. Bu bile tek başına psikotik. Bunun farkına vardım çünkü meslektaşlarım birdenbire benim tehlikeli olduğum fikrine kapıldılar. Gerçekten, çünkü adli psikiyatride bir yakınımın tedavisi konusunda bilgi ve açıklama istedim.

Ve sonra aslında neler olduğunu anladım. Bu teşhislerin ardından, yasal tedavi süreci başlatılır ve sağlık sigorta şirketiyle birlikte masrafları karşılanır; kamuoyu ise bu konuda hiçbir şey bilmez, kesinlikle hiçbir şey. Ve çocuklar, psikiyatri koğuşunda gerçekleşen bu zorlayıcı önlemlerden sonra, doğallıklarında, nefes alışlarında aniden bastırılırlar. Yani hedef çocuklardı. Çünkü nefes alamayan bir çocuğa ne olur? Nefes alamazsam, özgürce hareket edemezsem, zekama ne olur? Sonra orada duruyorum ve öğrenmek, ezberlemek ve tekrar etmek zorundayım. Ve eğer iyi değilsem, kötüyümdür. Ve bunu çok iyi yapabilen kişi en iyisidir. Sadece rekabet vardır. Ve büyük bir bilgelik hazinesi, sezgisel beden bilgeliği kaybolur. Bir çocuğun, hatta içimizdeki çocuğun bile yaklaşık 4 milyar bayt bilgiye sahip olduğu, oysa entelektüel alanda sadece 2000 bayt bilgiyi özümseyebildiğimiz, işleyebildiğimiz ve yeniden üretebildiğimiz iyi bilinmektedir. Dünya Sağlık Örgütü'nün nihai hedefi, aslında ulaşması gereken şey, her çocuğun temiz suya ve gıdaya erişiminin sağlanmasıdır. Aslında, küresel sağlık için, tüm canlılar için kendini sorumlu hissediyorsa. Bunun yerine, 1948'den beri bu teşhis sınıflandırmasında uzmanlaşmıştır. Teşhislerimiz 19. yüzyılda ölüm istatistiklerinden ortaya çıkmıştır. Bunu heyecan verici buldular ve sanayileşme sürecinin bir parçası olarak üzerinde çalıştılar. Ayrıca 1996 yılından bu yana İsviçre'de zorunlu sağlık sigortası yasası bulunmaktadır. Bu sağlık sigortası yasası ile artık her şeyden harika bir şekilde zengin olabilirsiniz ve neyin hasta kabul edilip neyin edilmeyeceğini manipüle edebilirsiniz.

ve belirleyebilirsiniz. Tıbbi olarak ve benim bölgemde psikiyatrik olarak söz sahibi DSÖ'dür. Yetişkin bir psikiyatrist olarak neden burada çocuklar ve çocuk psikiyatrisi hakkında konuşmaya cüret ediyorum? Çocuk psikiyatrisi hakkında söyleyebileceğim şey, hasta olduğudur, her zaman hasta olmuştur, çünkü çocuğu bireysel psikolojik temelde inceler. Çevresini dikkate almaz. Çevresi olmayan bir çocuk her zaman kurbandır. Çevremiz olmadan biz de bir kurbanız. Bu benim için teyit edildi.

Şimdi ICD 10'dan ICD 11'e yapılan önemli değişikliklere geelim [bkz. slayt]: Bunu en başından beri fark ettim – ve son birkaç gündür tüm uzmanlık dergilerini tekrar okudum – artık kimse tek kelime anlamıyor. Ama ben bunu en başında, 2023'te okudum. Ve kişilik bozukluklarında ciddi değişiklikler gördüm.

Kişilik bozuklukları daha önce on kategoriye ayrılmaktaydı ve bu kategorilerin bu şekilde adlandırılabilmesi için ergenlikten itibaren sürekli olarak var olmaları gerekmektedir. Son zamanlarda, ilginç bir şekilde, özellikle yaklaşık iki yıl süren bir pandemiden sonra, bir iki yıl daha sürüyor ve bir psikiyatrist olarak yapmanız gereken tek şey bunun bir kişilik bozukluğu olduğunu, hafif, orta veya şiddetli olduğunu söylemek, o zaman tedaviye ihtiyaç var. Psikiyatride çalışmaya başladığımda, kişilik bozuklukları ilaçlar için tabuydu. Bunu tedavi edemeyeceğinizi, şizofreniyi tedavi etmeniz gerektiğini söylediler. Şizofrenler, yaşadıkları travmalardan, uğradıkları tecavüzlerden ya da Tanrı bilir daha nelerden bahseden çılgın insanlar. Delidirler, tedaviye ihtiyaçları vardır, sonra da bu konuda bir daha konuşmazlar. Koronadan bu yana bu artık o kadar da ilginç görünmüyor. Ayrıca ICD 10'dan ICD 11'e geçişin 40 yıl sürmüş olması da ilginçtir. Bir değişimin gerçekleşmesi genellikle 10 ya da 15 yıl sürer. Yani bu değişiklik aşağı yukarı kesinleşmiş durumda. Bu, tüm komplo teorisyenleri için ölümcül bir darbe sayılır. Ama şimdi düşündüm de, aslında tıp çıldırmış. Psikiyatri delirdi. Bunu 2011 yılında adli psikiyatri ile ilgili bir röportajda söylemiştim. Bu durumdan etkilenen bir akraba olarak, bir yakınımın psikiyatri koğuşunda işkence görmesinin ne anlama geldiğini gerçekten anladım.

Eğer o zamanlar halka İsviçre'de işkencenin var olduğunu, zorla tedavi uygulamasının olduğunu söyleseydim, herkes şöyle düşünürdü: "Bu kadın deli, şizofren, tedavi edilmesi gerekiyor, iyileşmesi için ilaç kullanmalı." Bunların hiçbirini yapmadım. Ve bu yüzden neredeyse "Tagesanzeiger" gazetesinin ön sayfasında, Frank Urbaniok'u ve hükümet konseyini tehdit eden Doğu İsviçreli kadın psikiyatrist olarak yer alıyordum. Elbette her şeyden beraat ettim, ama varlığımı tehdit eden bir durum söz konusu olduğunda bunun hiçbir önemi yok. Burada çok fazla bilgiye sahip olduğumuzun her zaman farkında olmamız ve kendi bedenim, kendi alanım söz konusu olduğunda, anlamadığım her şeyin anlaşılana kadar açıklanmasını isteme cesaretini göstermemiz çok önemlidir. Ve bedenim burada bitmiyor. İster bebek, ister çocuk, isterse de yürümeye başlayan bir çocuk olayım, vücuduma yapılan her enjeksiyonu çok yoğun bir şekilde hissediyorum. Dört milyar bilgi bundan etkileniyor. Ve tüm gelişimim bundan etkileniyor. Şimdi bir tane daha alırsam, pek bir şey olmaz. Çok sertleştim. Birçok kez ihanete uğradım ya da saçma sapan şeyler söylediler. Ama çocuk gelişimi için, merak, yaşam sevinci, neşe, huzur, özgürlük, içimizdeki çocuğun ve çocukların istediği budur. Bunu istiyorlar, buna ihtiyaçları var ve buna hakları da var. DSÖ de sadece ve sadece bunu sağlamak için orada olacaktır. Bunun yerine [alkışlar]. Bu çok üzücü bir şey, çünkü son zamanlarda ebeveynlerin katılmadıkları için çocuklarını kaybettikleri vakalar görüyorum. Meslektaşların, katılmadıkları gerekçesiyle psikiyatrik tedavi gördükleri durumlar. Demek ki bu oluyor. Peki ICD 11'de ilginç olan başka neler var? [bkz. slayt] Çocukluk ve ergenlik döneminde başlayan davranışsal ve duygusal bozukluklar artık ayrı olarak listelenmemektedir. Bunlar artık yetişkinlere yönelik bölümler altında listeleniyor. Yani bu, çocuğun çoktan ortadan kaldırıldığı anlamına geliyor! Bu, buradaki hepimiz anlamına geliyor - kim anne? Burada hepimiz çocuklarımız ve çocuklarımızın çocukları için aslanlar

gibi savaşıyoruz. Ve biz orada duruyoruz ve bunu istemiyoruz çünkü bu ne çocuğumuz ne de barış içinde yaşamak isteyen toplumumuz için doğru değil.

Sırada travma sonrası stres bozukluğu var. Giderek daha fazla sayıda insan bu kitlesel polis ve devlet müdahaleleri nedeniyle travma yaşıyor. Şimdi nihayet bu karmaşık stres bozukluklarını da kataloga dahil ettiler. Ne için? Çünkü o zaman onlar da iyi bakılabilecek sıradaki kişilerdir. Dolayısıyla DSÖ uzun süredir çok tehlikeliydi. Eğer geriye dönüp bakarsanız, Milletler Cemiyeti'nden ortaya çıktığını görürsünüz. Milletler Cemiyeti Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurulmuştur. DSÖ, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bunu benimsemiştir. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra tamamen farklı bir ilgi vardı. Çocuk Hakları Sözleşmesi yayımlandı. Bu durum İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tamamen değişti. [bkz. slayt]

Oh, evet. Asıl soru, iddia edildiği gibi, her durumda değişen bu kodların, bu sınıflandırmaların, tıbbın gelişmesi nedeniyle mi yoksa siyasi hedefler nedeniyle mi bir adaptasyon olduğudur. Önceki konuşmacılar bunu öyle bir şekilde sundular ki, neredeyse bir çocuk gibi orada durdum ve bunun doğru olamayacağını düşündüm. Bunu savunanları durdurmak için ne yapabiliriz? Bu azınlık, çorbadaki tuz, biziz, bu iyi ve doğru, ama diğerlerinin uyanmasını nasıl sağlayabiliriz? Bu, halihazırda yaşanmış olanların gerçekten adlandırılması gerektiği anlamına gelmektedir. Tüm devlet kurumlarımızda, şiddet ve her türlü şeyle ilgili bu adli-psikiyatrik kayıt sistemleri zaten bilgisayarlaştırıldı ve tüm önemli yerlerde eğitildi. Başka bir deyişle, bireyler olarak bu durumda hiçbir şansımızın olmadığı o kadar kesin bir şekilde belirlenmiştir ki. Şu anda burada yaptığımız şey - başka yerlerde de bir araya gelmek ve bir şey olduğunda birbirimizden vazgeçmemek - çocuklarımızın ihtiyacı olan yol ve örnek budur. Çocuk ne yaşarsa yaşasın, bizim desteğimize ihtiyacı var. Ve eğer daha sonra herkes tarafından dışlanırsak ve zorbalığa maruz kalırsak, bu zorbalık da uyanmamıza ve ailemizin ve dünyadaki tüm insanların ve hayvanların refahına katkıda bulunmamıza yardımcı olacaktır. [Alkışlar] Ayrıca düşünüyordum da, "Blick" ve "Tagesanzeiger'deki" tüm makaleleri buraya tek bir slaytta mı koymalıyım? Zamanımı harcamaya değmezdi. Herkes istediği zaman izleyebilir. Yıllardır insanlar çocuk psikiyatrisi bölümlerinin ne kadar az olduğundan ve bekleme süresinin bir yıla kadar çıktığından bahsediyor. Vasi tarafından atanan birinin bunu yapmak zorunda kaldığı bir vakayı biliyorum. Şimdi bir buçuk yıl oldu. Ya çocuk için herhangi bir tedavi istemiyor ya da tedavi yok. Tedavi yok. Neden? İsviçre'de ne oldu? Peki sorumluluk nerede üstlenilmelidir? Bugüne kadar hâlâ üniversite kontenjanlarında yetersizlik yaşıyoruz. Sonunda resmi olarak kabul edilen tek şey bu oldu. Mesele sadece sayılar değil – bunu uzun zamandır biliyoruz, ben öğrenciyken de aynıydı – mesele üniversite kontenjanlarının yetersizliği. Neden doktorlarımız için yeterli üniversite kontenjanımız yok? Çok pahalı. Şimdi elverişli ama harika bir sağlık sistemine ihtiyacımız var ve 1996'dan beri bu zorunlu sağlık sigortasına sahibiz ve yine de doktor eksikliğimiz var. Peki hükümet ne yapıyor? Tıp mesleği ve hükümet mi? Doktorların çalışma iznini durduruyorlar. Bu durum, günümüze kadar doktor eksikliğine ve özellikle çocuk psikiyatrisi alanında eksikliğe yol açmaktadır. Ve primler konusunda, ne yapılırsa yapılsın, primler ölçülemeyecek kadar yükseliyor. Peki bu neye yol açar? Sonuç olarak, hiç kimse farkında olmadan, sigortalıların %75'i 2024 yılında daha düşük primlerden yararlanmak için artık özgürce doktor seçmemişlerdi. Başka bir deyişle, sanayileşmeden bu yana hep olan şeyi, yani burada köleleştirildiğimizi ve yarı veto hakkı elde edip bunu kullanmadıkça ve uygulamadıkça hiç özgür olmadığımızı tekrarlıyoruz. Bunun için buradaki herkese teşekkür ederim.

utw./abu.'dan

Kaynaklar:

Dr. Regina Möckli'nin konuşması

<https://wissensgeist.tv/die-dunkle-seite-der-who-dr-med-regina-moeckli/>

DSÖ Sempozyumu 2025: Dr. Regina Möckli tıp, politika ve sağlık hizmetlerinin başarısızlığını ortaya koyuyor.

https://www.youtube.com/watch?v=u2Szvajeu_8

Bu da ilginizi çekebilir:

Kla.TV – Hür ve alternatif Haberler... – Bağımsız – Sansürsüz...

- medyanın saklamaması gerekenler ...
- Halktan halk için ve genelde duyulmayan şeyler...
- de düzenli bilgiler www.kla.tv/tr

Bizimle kalmaya değer!

E-posta bültenimize buradan ücretsiz abonelik: www.kla.tv/abo&lang=tr

Güvenlik uyarısı:

Olaylara karşı yankılar ne yazık ki giderek daha fazla sansürleniyor ve bastırılıyor. Kendimizi Ana medyaların çıkarlarına ve ideolojilerine göre yönlendirmediğimiz sürece, her zaman Kla.TV'yi engellemek veya bastırmak için bahanelerin bulunacağını beklemeliyiz.

Bu yüzden, bugünden itibaren internetten ağa bağlanın!

Buraya Tıkla: www.kla.tv/vernetzung&lang=tr

Kullanım hakkı: [Standard-Kla.TV-lisansı](#)

Kla.TV tüm programlarını gönüllülük esasına göre ve kar amacı gütmeyen üretmektedir. Ürünlerimizin sizin tarafınızdan dağıtılması bizim tek ödülümüzdür! Daha fazlası www.kla.tv/licence